

Jégpályák Szegeden

A hideg időjárás ismét lehetővé teszi, hogy jégpályákat létesítsenek, ahol erre lehetőség van. Szegeden két helyen étek az alkalommal, mégpedig a Ságvári telepi általános iskolában, valamint az Éllemiszterpari Szakközépiskolában. Az általános iskolában hétköznapokon délután fél 4-től fél 6-ig, míg vasárnapokon délelőtt 10-től 12 óráig, délután 3-tól 5-ig lehet korcsolyázni. A szakközépiskola (Petőfi S. sgt. 97. Sheil-kút mellett) udvarán hétköznapokon délután 3-tól 7-ig, vasárnapokon pedig délelőtt 9-től 1-ig, valamint délután 3-tól 7 óráig lehet igénybe venni a jégpályát.

Kosárlabda NB I

Jól kezdődött a hajrá

A női kosárlabda NB I-ben az őszi idényből öt forduló — az olimpia miatt — „átcsúszott” az idei évre. A SZEOL AK csapata a folytatásban a Szekszárdi Dózsa együttesét fogadta tegnap, szombat délután. Összesen a vendégek négy ponttal bizonyultak jobbnak a kék-feketéknél, most viszont alaposan visszavágtak Molnárnak, 31 ponttal dobtak többet ellenfelüknél.

SZEOL AK—Szekszárdi Dózsa 75-44 (38-22). Női mérkőzés. Újszegedi Sportcsarnok, 300 néző. Vezető: Weidinger, Faidt.

SZEOL AK: MOLNÁR, E. (22), DORÁN (14), GÖNDÖCS (2), VERASZTÓ (12), LÁZÁR (4). Csere: Novákné (15), Kocsodi (—), Kotormán (2), Hary (4), Dovalovszkiné (—). Edző: Pungor Miklós.

Szekszárd: Varga (2), Harsányi (9), PALOTÁS (5), Daróczy (8), Pártos (10). Csere: Farkas (2), Tóth (4), Támer (4). Edző: Szittyá Imre, Sere Imre.

Az eredmény alakulása: 3. p: 8-5, 7. p: 16-11, 10. p: 18-11, 13. p: 26-13, 17. p: 32-19, 25. p: 40-26, 28. p: 44-30, 31. p: 50-30, 35. p: 57-34.

Nehéz helyzetben van a tudósító, a hazai csapatnak jól kezdődött a bajnokság hajrája, fölényes győzelmet aratott, mégsem dicsérheti a mérkőzést, mert a látottak aligha népszerűsítették a kosárlabdázást. Az első tíz percben úgyszólván nem mertek kezdeményezni a csapatok, álmosan, sok hibával játszottak. Később, úgyahogy élénkült a küzdelem, a szegediek Molnár vállalkozó kedvének eredményeként elhúztak. Szünet után ugyanúgy folytatódott, mint az első félidő elején, mindkét fél játékosai „leblokkoltak”, kezdetleges hibák sorát követték el. Az utolsó öt percben a különben végig fölényben játszó SZEOL „ébresztőt fújt”, felgyorsította a ritmust, és szinte akkor dobott kosarat szerény képességű ellenfelének, amikor akart.

„A második hely már kudarc”

Kovács József vezető edző a SZEOL AK labdarúgóiról

Az 1980/81-es labdarúgó-bajnokság kezdetekor Szegeden a SZEOL AK sportegyesület vezetése meghatározta a célt: az NB II-es bajnokság megnyerését. Fél szezon után a SZEOL AK labdarúgója a bajnoki tabella éléről várhatják a folytatást. Január 5-én kéthetes edzőtáborozással Csongrádon kezdtek meg a felkészülést a véghajrára. Kovács József vezető edzővel az elmúlt bajnoki szezonról, az 1981-es célokról beszélgettünk.

— **Hogyan kezdtek a felkészülést az 1980/81-es bajnoki szezonra?**

— A nyáron kezdtük a munkát, úgynevezett „könynyített” alapozással, melyen már az új játékosok is részt vettek. Nagyon keményen dolgoztunk mindenki, a bajnoki nyitány mégsem sikerült úgy, ahogy ezt elvárták volna tőlünk Szegeden. Hazai pályán szenvedtünk vereséget a Székesfehérvári MÁV Előretől. Ez a vereség pszichésen megzavarta a csapatot.

— **Hogyan sikerült „helyerezni” a társaságot; hogyan értékeli a csapat összteljesítményét?**

— A játékosok felmérték saját helyzetüket, s ettől kezdve — ha nem is mindig sikerült — mindent elkövettek a győzelemért. Az első tízes „sorozatban” a csapat lábrakapott és jó teljesítményt nyújtott. A második „kör” azonban rosszul kezdődött, hiszen a Bp. Építőktől vereséget szenvedtünk. Ismét nehéz helyzetbe került a gárda. A vesélyhelyzet azonban újabb sikeres sorozatot eredményezett, hiszen hét mérkőzés következett veretlenül. Kecskenyén a mostoha időjárás is közrejátszott abban, hogy súlyos vereséget szenvedtünk. Az utolsó találkozó után Székesfehérvárról frappánsan visszavágtak a csapat a szegedi vereségért. Ezzel a győzelemmel került a táblázat élére a SZEOL AK. Mondhatnánk, célkitűzésünket teljesítettük, hiszen első helyen várjuk a folytatást. Mégis hozzá kell tennünk, hogy a csapat játékaival, egyes labdarúgók hozzáállásával nem lehetünk elégedettek! Ettől a csapattól a bajnokság előtt azt vártam, hogy 2-3 ponttal többet szerez. Sajnos nem így sikerült.

— **A vezető edzőnek sok gondot okozhatott, hogy öt új játékos került a csapathoz. Mennyiben sikerült beépülniük?**

— Szerencsés helyzetben voltam, hiszen az új fiúk közül három játékost — Kovács Bélát, Kutasi Lászlót és Kun Lajost — azonnal sikerült a csapatba állítani. Az igaz, hogy Kovács kivételével Kuntól és Kutasitól is többet vártam. Ennek ellenére minden találkozó szerepeltek és a kezdeti bizonytalanságok után mindketten játékba lendültek. Ide sorolom Furkó Sándort is, akinek végre sikerült megtalálnunk a helyét. Nagy várakozással tekintettünk Szabó Gyula játékára, nagyon bíztam benne, hogy stabil tagja lesz a csapatnak. Leszerelése után azonban nem tudott megfelelően formába lendülni, messze a várakozás alatt teljesített. Tehetségét ennek ellenére néhány találkozó bizonyította, Oroszlányban és Székesfehérváron is. Bizom Szabóban, hogy tavaszra jobban fog élni a lehetőségével.

— **Az őszi bajnoki forduló alapján milyen játékosrangsort állít fel, kikkel volt elégedett, kik feleltek meg, és kiktől várt többet a vezető edző?**

seges labdarúgót nem fog-nak szigorúan — hiába a született tehetség —, elvesz a magyar labdarúgás számára! En optimista ember vagyok. Bizom abban, hogy a fiúk a bajnokság végeztével elérik kitűzött céljainkat, és jövőre NB I-es csapata lesz Szegednek!

— **Hogyan értékeli az egyesületi utánpótlás-nevelést?**

— A saját nevelésű játékosokra kell elsősorban építeni. A jelenlegi nevelőmunka olyan szintre került, amely jó kiinduló pont lehet a következő évekre. Három ifjúsági játékos nevét máris említhetem, akik jelenleg is velünk dolgoznak, mégpedig Kelemen László, Tóth Imre és Mező Csaba.

— **A legmagasabb osztályba készül a csapat. NB I-es lett a sportvezetés is az egyesületnél?**

— Más csapatoknál, minden gondot felejtve, ünnepelek az első helyezést. Nálunk a siker ellenére a szakosztály vezetése figyelmeztette a játékosokat, hogy többet várjunk és többet is várunk a tavaszi bajnokságban. Szóval a vezetés már megelőzőt bennünket, mert úgy érzem, ők már bekerültek az NB I-be.

— **Mi a véleménye a szakosztályban tevékenykedő edzők munkájáról?**

— Minden edző a megfelelő helyre került. Nagyon elégedett vagyok Pataki Tamás ifjúsági edző munkájával. Szalai István pályaedzővel fél év óta dolgozunk együtt. Láttam korábbi munkájában az ambíciót, a precizitást, a rendre, a fegyelemre való nevelést és nem utolsósorban a szakmai hozzáértését. Egy ilyen edzőt ki kell emelni, foglalkozni kell vele, mert ez mindenképp a szegedi labdarúgás hasznára válik. Egyébként a többi edző is megértette az egyesület elvárásait, ezek szellemében dolgoznak.

— **Mi a csapat felkészülési programja?**

— Január 5-től kéthetes edzőtáborozáson vagyunk Csongrádon, utána Szegeden folytatjuk az alapozást, majd január 28-án, február 1-én és 4-én játszunk előkészületi mérkőzéseket a Tiszaparti stadionban. Február 6-án Tátralomnicra megyünk és három mérkőzést játszunk Csehslóvákiban. Aztán jöhetnek a bajnoki küzdelmek.

— **Mi a vágya 1981-re?**

— Annak örülnék legjobban, ha a tavaszi bajnoki mérkőzéseken, játékokban kerrekednének az ellenfelek fölé és Szegednek ismét NB I-es csapata lenne. Ebben töretlenül bízom. Kérem a szegedi közönséget, hogy biztassák a csapatot, álljanak melénk, mert ezek a fiúk meghálálják az előlegezett bizalmat! Közös és egyetlen célunk, az NB I. Nekünk a második hely már kudarcot jelentene!

Bagaméry László

Sportműsor

Atléтика

Ideinyitói városi gyermek- és serdülő B-kategóriás terebajnokság, Székesfehérvári iskola tornaterme, 9.

Kézlabda

Terem Kupa VII. forduló, újszegedi Sportcsarnok, 13 órától 20 óráig.

HÉTFŐ

Labdarúgás

Radnóti-hétfők. Kispályás mérkőzések a gimnázium udvarán. Tömegsport Kupa döntő, 16.30-tól 21.30-ig. (Pénteki napokon szintén ugyanebben az időpontban.)

Már van „arca” a csapatnak

Jöttél megelőzően ismert volt, szenvedélye a kosárlabdázás, fáradhatatlanul élhal érte, és ami egyáltalán nem mellékes, érti — nem is akárhogyan — ezt a világszerte népszerű, fordulatosokban bővelkedő, látványos, szép játékot. Nem véletlen, hogy egy éve, Guoth Ivánt, a sportág nagyrabecsült, egyik legjobb, kiváló szakmai felkészültséggel bíró edzőjét kérte fel a SZEOL AK szakosztályának vezetésére: vegye kézbe, irányítsa a múltban elérteknél többre hivatott, NB I-be feljutott férficsapatot.

Köztudott, a tennivágyástól fűtött szakember kedveli a nehéz feladatokat. Belátását követően nem egészen két hét állt rendelkezésére, ezért tüstént munkához látott, igyekezett minél pontosabban feltérképezni, ki mire képes, kiktől mit várhat? Ez nem ment márol holnapra, menetközben, „lakva” ismerkedett játékosaival. A tavaszi idény közepén már tiszta volt a kép, tudta, kinek mi az erénye, hibája, kire milyen poszton számíthat.

Érettnek ugyan még nem mondható, de remek fizikai adottságú — az NB I-es csapatok felmérésén 3. volt a SZEOL! — gárda várta az őszi idényt. Időközben rutinos játékosokkal gyarapodott a létszám, Novák és Molnár is a kék-feketékhez igazolt. Csakúgy, mint a többi „idegenlégiós”, ők is hamar otthonuknak érezték környezetüket, szívvel-lélekkel magukénak vallják az együttést, mindent megtesznek sikeréért. Gyors beilleszkedésükben sokat segítettek az „öslakók”, régi és új kosaras igazi barátai lett, s valahol ebben is rejlik eddigi sikereik erőforrása.

Partnerekké váltak a játékosok az edzőmunkában, a fejekben való „rendcsinálás”, a sok-sok beszélgetés nem múlt el nyomtalanul. Sokat és keményen dolgoztak, de az eredmény sem maradt el: a 12. helyen végeztek a bajnokságban 10 győzelemmel. Az új, a szokatlan befogadása — különösen ha lemondással jár — ellenkezőt, morgolódást vált ki. Dicséretükre legyen mondva, ambícióval telve vállalták a lecke megtanulását, s ami talán a legnehezebb: a vizsgán való „felmondáskor” sem vallottak szégyent, az elméletet olykor magas szinten alkalmazták a gyakorlatban. Gondol-

Guoth Iván

junk csak a Csepel, az Oroszlány, a Sopron, a Videoton elleni győztes mérkőzésekre, de ide sorolhatjuk a fiaskóval végződött Bp. Honvéddal, vagy a Volánal vívott összecsapásokat is.

Akik kijártak a mérkőzésekre, láthatták, egy év alatt mennyit fejlődött a csapat. Szívósak, harcokosak a játékosok, színesedett tudatos támadójátékuk repertoárja. Képesek döntő gólokat dobni kritikusan pillanatokban, ami arra vall, koncentráció-képesség terén is előre léptek. Védekezésben szintén nagyot javultak tavaszi önmagukhoz képest, mind zónázáskor, mind emberfogáskor összehangoltan, olykor ügyesen oldják meg feladatokat. Szerkezeti változtatásokra is sor került. Lestár bedobót látszik, előtérbe került Kovács személye, Novák, Mészáros, Molnár és Dobi meghatározói a csapat teljesítményének. Reisz, aki szintén egyénisége a kék-feketéknek, kevés alkalommal csillogtathatta képességeit, operálta.

Persze a felsorolt erények ellenére közel sincs még minden rendben, amellyel, hogy most már „arca” volt a SZEOL-nak, hibák is akadnak jócskán. Rengeteget doboiskoláznak, mégis rapszódikusan dobnak, nem kis problémát okozva ezzel mesterüknek, aki most még képtelen csálhatatlanul megállapítani, „tápadó” ellenfél mellett, vagy akár tiszta helyzetből, ki hány-szor képes a gyűrűbe találni? Álmatlan óráinak szá-

mát szaporítja még a vezető edzőnek csapata zona elleni támadójátéka. Elképzelések vannak, ám a kivitelezés nem megy, akadnak azok a bizonyos fogaskerek. Szintén orvoslásra vár az idegenbeli szereplés: a SZEOL csupán egyszer tért haza győztesen vidékről; nyert állásból 2-3 pontos vereséggel értek véget a találkozók!

Amikor szóba került minden történt egy év alatt, és mi vár az elkövetkezőekben a csapatra és edzőjére az érzékenykedőnek aligha mondható Guoth Iván bizony kereste a szavakat.

— **Dicsőség számomra, hogy ebben az úttörő-munkában részt vehettem, részt vehetek. Örömmel teszem, mert értelmét látom ténykedésnek. Óriási segítséget kapok a klub, a szakosztály, egyzóval mindenki részéről, figyelemesség, jószándék vesz körül, még a borús napokban is. Ez igazán jó érzés, ösztönzőleg hat, ilyen környezetben lehet dolgozni, alkotni! Nem széptevésből említem, így is érzem, a SZEOL jelenlegi 12. helye legalább olyan büszkeséggel tölt el, mint annakidején a Videoton 4. helyezése!**

Befejeződött ugyan a bajnokság, de ezzel még közel sem ért véget a megpróbáltatás. Január 16-án kezdődik a rájátszás, amitől — és ezt nem is tagadja — tart a vezető edző. Az NB I utolsó három csapata, valamint az NB II három csoportjának második helyezettei körmérkőzéses formában döntik el, melyik négy együttes érdemli ki az első osztályt.

— **Nehezebb lesz, mint a bajnokság volt nyolc együttes igyekszik elkerülni az osztályozót, köztük mi is. Oda-vissza alapon szombat-ként és vasárnaponként játszunk, óriási fizikai és szellemi igénybevételt jelent. Döntő lesz a sportszerű életmód, az edzőmunka, nem utolsó sorban az akarási! Nem szeretek visszatekintgetni, mindig a jövőt nézem. Fogadjuk el — én hiszem! — bentmaradunk, jó lenne megőrizni a 12. helyet... Minden adott, hogy — talán nem is oly sokára — kilépjünk a középszerepből. Ösztől húszas lesz az NB I létszáma, ez nagy lehetőségeket rejt magában, mi élni akarunk vele: megpályázzuk a 9-10. helyet.**

Gyürki Ernő